

„Ak si niekto myslí, že je ctiteľom Boha, a jazyk si ne-drží na uzde, klame tým sám seba a jeho zbožnosť je márna. Čistá a nepoškvrnená nábožnosť pred Bohom a Otcom je: navštevovať sirotu a vdovu v ich tiesni a chrániť sa pred poškvrnou sveta.“ (Jakub 1, 26-27)

Jakub tu opäť poukazuje na to, že budú aj takí, ktorí „klamú sami seba“. Nestaňte sa jedným z nich. Ak si myslíte, že ste zbožný človek, ale nekonáte podľa Božích právd, Písmo hovorí, že vaša „nábožnosť je márna“, bezcenná. Nenechajte sa oklamať: skutočná zbožnosť nie je o tom, čo viete, ale o uvádzaní vašich poznatkov o Bohu a o jeho slove do praxe.

Boh k nám vo svojom milosrdenstve prehovoril. Jeho slová vedú k životu. Oslobodzujú nás! Zažijeme veľa požehnaní, keď budeme počúvať jeho hlas a uvádzať jeho slovo do praxe. Bola by škoda, keby sme len študovali a neumožnili sme týmto slovám, aby nás požehnali, ako to chcel Boh.

8. *Rozmýšľajte o veciach, ktoré vás najviac oslovili alebo usvedčili v tejto kapitole. Aké zmeny by ste mali urobiť vo svojom štúdiu Biblie?*

9. *Modlite sa. Proste Boha, aby vám pomohol milovať jeho slovo a pristupovať k Biblii s oddanosťou a poslušnosťou.*

Pozrite si video k tejto kapitole na multiplmovement.com.

Časť tretia: Štúdium Biblie

3. Štúdium s logikou

Ako sme spomínali v predchádzajúcej lekcii, akademické štúdium Písma ešte nezaručuje jeho správnu interpretáciu. Keby bolo štúdium Biblie len o akademických poznatkoch, stačilo by nájsť toho najinteligentnejšieho človeka, ktorého poznáme, a požiadať ho, aby nám ju vykladal.

Aj keď podrobné štúdium negarantuje správne výsledky, tvrdá práca a logický prístup k Písmu majú dôležitý význam. Nielenže nám pomáhajú, ale sú pre nás aj potrebné a povinné:

„Usiluj sa osvedčiť pred Bohom ako pracovník, ktorý sa nemá za čo hanbiť a správne podáva slovo pravdy.“ (2. Timotejovi 2, 15)

Boh na nás apeluje, aby sme sa „usilovali“ – robili to najlepšie, ako vieme. Lenivosť je neospravedlniteľná. Študujeme slová, ktoré sa nám rozhodol komunikovať sám Boh, a preto k modlitbe a poslušnosti musíme pridať aj usilovnosť pri štúdiu. Boh chce, aby sme ho milovali celou

svojou myslou (Matúš 22, 37), preto ho uctievať aj tým, keď na pochopenie jeho myšlienok používame našu myseľ, čo následne povedie k tomu, aby sme ho ešte viac milovali.

Máme tendenciu starostlivejšie počúvať, keď nás za nepočúvanie čakajú nejaké následky. Je to, ako keď nepochopíme pokyny ohľadom smeru cesty a skončíme kdesi stratení a frustrovaní. O čo dôležitejšie je jasne chápať to, čo nám hovorí Boh? My kresťania tvrdíme, že svoj život zakladáme na učení Biblie. Ale čo ak toto učenie nechápeme správne?

Faktom je, že určité pasáže v Písme všetci chápeme zle. Keby každý z nás dokonale chápal Bibliu, úplne by sme sa zhodli na všetkých bodoch kresťanskej doktríny. To však zjavne nie je pravda. Existuje mnoho faktorov, ktoré nás vedú k nepochopeniu toho, čo Biblia hovorí: naše domnienky; slepé nasledovanie názorov ľudí, ktorí majú na náš život silný vplyv; naša hriešna túžba robiť to, čo sami chceme; atď. Vplyv týchto faktorov sa ešte viac zintenzívni, keď nedávame veľký pozor na to, čo vlastne Biblia hovorí, a vidíme v nej to, čo si *myslíme*, že by mala hovoriť.

Preto je dobré poznať všeobecné princípy interpretácie Písma.

Všímajte si kontext

Každý text patrí do určitého kontextu. Každá kapitola, odsek, veta a slovo odvodzujú svoj význam zo svojho vzťahu so slovami, vetami, odsekmi a kapitolami okolo seba. Platí to pri čítaní hocijakej knihy, takže o to viac to platí pri čítaní Biblie.

Vezmime si jednoduché slovo *číslo*. Všetci vieme, čo toto slovo znamená (a aj keby sme nevedeli, ľahko dokážeme nájsť jeho definíciu v slovníku). Ale slovo *číslo* môže znamenať rozličné veci v rôznych kontextoch. Podľa čoho určíte, či *číslo* odkazuje na presné vyjadrenie počtu, alebo na vystúpenie účastníka programu? Pozriete sa na kontext. Nie je to komplikovaný proces, ale je absolútne nevyhnutný pre určenie správneho významu slova.

Väčšinou na to nemyslíme, pretože čítanie slov v ich kontexte je pre nás prirodzené – pravdepodobne vám ani nenapadlo, že aj v tejto chvíli, pri čítaní týchto riadkov, beriete do úvahy kontext. Pri čítaní sa rozhodujete o význame jednotlivých slov na základe ich okolia. Keď narazíte na nejasné slovo (napr. slovo *slovo* spomenuté v posledných dvoch vetách mohlo znamenať základnú jazykovú jednotku; jazykový prejav; alebo aj sľub, uistenie), automaticky si vyberáte správnu definíciu práve na základe kontextu.

Pointou týchto jednoduchých príkladov je zdôrazniť kľúčový aspekt štúdia Biblie: ak chceme pochopiť konkrétne slovo, verš, kapitolu alebo knihu, musíme ich vnímať vo svetle ich *kontextu*. Biblické verše pričasto čítame alebo citujeme izolované. Aj keď to nie je nevyhnutne zlé, práve vtedy narastá pravdepodobnosť nesprávneho výkladu.

Tu je jedna užitočná ilustrácia: keď študujete Písmo, pustite sa doň ako do jablka, nie ako do pomaranča. Väčšinou keď jete jablko, zahryznete sa do celého ovocia. Keď však jete pomaranč, rozdelíte ho na izolované kusy a potom jednotlivé mesiačky jete po jednom. Keď čítate verš, mali by ste mať na pamäti, že ste sa práve „zahryzli“ do väčšieho príbehu. Nezapúdajte na to, že každý verš je súčasťou určitej kapitoly, knihy i celej Biblie.

Najlepšia vec, ktorú môžeme urobiť pre lepšie pochopenie kontextu, je prečítať si celú Bibliu. Niektorí tak robia každé dva roky, iní ročne, ďalší ešte častejšie. Nech sa rozhodnete pre akýkoľvek prístup k čítaniu Biblie, čím častejšie ju budete čítať, tým lepšie pochopíte celý jej príbeh.²

² Na stránke multiplmovement.com nájdete plány na čítanie Biblie, ktoré vám pomôžu vytvoriť si návyk pravidelného čítania Biblie ako celku. Ak sa zaujímate o zdroje, ktoré vám pomôžu pochopiť kontext jednotlivých pasáží Biblie, zvažte používanie *Študijnej Biblie* (vyd. Porta Libri a Slovenská biblická spoločnosť, 2015). Ďalším skvelým materiálom, ktorý vám pomôže pochopiť celkový príbeh Biblie, je kniha od Craiga G. Bartholomewa a Michaela W. Goheena: *The Drama of Scripture: Finding Our Place in the Biblical Story* (Grand Rapids: Baker Academic, 2004).

1. *Zamyslite sa nad tým, ako zvyknete študovať Bibliu. Platí o vás, že sa vedome snažíte zisťovať, čo Biblia naozaj hovorí? Všímate si pozorne kontext? Ak áno, ako vám to pomáha? Ak nie, ako by to mohlo zmeniť spôsob, akým študujete Bibliu?*

Poznajte rozdiel medzi výkladom a aplikáciou

Možno najčastejšou chybou pri výklade Biblie je to, keď sa ľudia príliš zameriavajú na to, „čo tento verš znamená *pre mňa*“. Nie je neobvyklé, keď sa na skupinke biblického štúdia ide dokola a každý zdieľa svoj individualizovaný výklad. K týmto výkladom ľudia často prichádzajú bez hlbšieho štúdia a sú príliš ovplyvnené ich názormi a túžbami. Často sa tieto výklady dokonca navzájom vylučujú. V tomto prípade nekladú dôraz na to, čo Boh hovorí cez Bibliu. Skôr sa každý účastník skupinky zameriava na to, čo si on sám myslí o význame daného verša. Či je to vyslovené nahlas, alebo nie, tento prístup sa zakladá na predpoklade, že Biblia má personalizovaný zmysel pre každého kresťana. Môže znamenať jedno pre mňa, a niečo úplne iné pre vás.

Nechcem úplne znevážiť tento prístup. Platí, že mnohé biblické pasáže majú určité významové nuansy a možno si v nich všimnete niečo, čo iným ušlo. V tomto prípade „ísť dookola“ môže mať veľký prínos. Ale to nie je to isté, ako tvrdiť, že Biblia má personalizovaný význam pre každého z nás. Ak sa raz vydáme touto cestou, prestane existovať „nespráv-

ny výklad“ a ľudia si budú vykladať Bibliu podľa svojej ľubovôle. Musíme si uvedomiť, že význam určitej pasáže z Biblie je taký, aký zaumienil Boh. Keď požiadame naše deti, aby umyli riad, odovzdáme im jasný odkaz a očakávame od nich, že prídu na to, čo sme tým chceli povedať. Aj Boh nám chcel odovzdať posolstvo a my musíme spolupracovať na tom, aby sme preskúmali jeho slová a zistili, čo nám nimi v skutočnosti hovorí.

Niekedy keď hovoríme o tom, „čo táto pasáž znamená pre mňa“, hovoríme vlastne o aplikácii, a nie o výklade. Pri *výklade* (alebo *interpretácii*) sa pýtame, čo daná pasáž hovorí a čo to znamená. Pri *aplikácii* sa snažíme uplatniť tento význam v našej konkrétnej situácii. Každá pasáž má len jeden význam, ale môže mať veľa rozličných aplikácií.

Napríklad v Matúšovi 22, 39 Ježiš citoval 3. Mojžišovu 19, 18, kde sa píše: „Miluj svojho bližneho ako seba samého.“ Význam tohto verša je pomerne jednoduchý: musíme milovať ľudí okolo nás. Ale ako budeme aplikovať túto pravdu do nášho života? Nieкто ju môže aplikovať tak, že bude pomáhať svojej susede s prácami okolo domu, a nieкто iný ju zas môže aplikovať tak, že bude trpezlivo počúvať kolegu, ktorý sa potrebuje porozprávať o problémoch vo svojej rodine. A zajtra môžu obaja aplikovať túto istú pravdu vo svojich životoch úplne iným spôsobom.

Aplikácia závisí od konkrétnych životných situácií, preto môžeme všetci čítať tú istú pasáž a vziať si z nej rôzne aplikácie. Na druhej strane *výklad* je o objavovaní toho, čo Boh povedal a čo tým chcel komunikovať. Všetci by sme mali čítať tú istú pasáž a odísť s rovnakým chápaním jej významu.

2. *Pokúste sa vlastnými slovami vysvetliť, prečo je dôležité rozlišovať medzi výkladom a aplikáciou.*

Hľadajte bezprostredný význam

Niekedy nás môže naša vlastná agenda alebo domnienky odvieť od toho, čo sa Boh snaží povedať v nejakej biblickej pasáži. Napríklad v Lukášovi 12, 33 Ježiš povedal: „Predajte, čo máte, a rozdajte ako almužnu!“ Keď si prečítame takýto verš, často si povieme: „Samozrejme Boh nemal na mysli, aby som *doslova* predal svoj majetok a rozdal ho chudobným. Táto pasáž musí znamenať, že _____.“ Skutočne? Lebo naozaj sa zdá, že Ježiš svojim učeníkom povedal, aby predali, čo mali, a peniaze rozdali chudobným. Dokonca pohľad na celkový kontext Ježišovho vyučovania a služby ešte viac potvrdzuje doslovný význam tejto pasáže. Ak sa pozrieme na zvyšok Evanjelia podľa Lukáša, tento výrok vyzerá presne ako niečo, čo by Ježiš povedal svojim nasledovníkom.

To, že Ježiš prikázal svojim učeníkom, aby v danom bode histórie predali svoj majetok, nemusí nevyhnutne znamenať, že všetci kresťania všetkých čias musia predať všetko, čo vlastní. Problém nastáva vtedy, keď nám naša vlastná agenda bráni v tom, aby sme sa čo i len zamysleli nad takouto možnosťou. Ak Ježiš vyzval svojich učeníkov, aby predali niektoré svoje veci a peniaze použili pre potreby chudobných, nemali by sme aj my dnes byť otvorení jeho výzve, aby sme urobili to isté?

Musíme sa naučiť hľadať bezprostredný, na prvý pohľad pochopiteľný význam Písma. Niektoré časti Biblie sa možno chápu ťažšie (2. Petrov 3, 16), ale jej veľká časť je ľahko pochopiteľná. Keď čítame, že „tí, čo žijú v tele, nemôžu sa páčiť Bohu“ (Rimanom 8, 8), musíme starostlivo preštudovať tento verš a jeho kontext, aby sme mohli určiť, čo znamená „byť v tele“, ale bezprostredný význam tohto verša je jasný: Boh nechce, aby sme boli v tele.

Iné pasáže môžu byť náročnejšie. Čo sa stane, keď čítame jednu z mnohých pasáží Starej zmluvy, ktorá sa nám zdá príliš vzdialená? Napr. v 2. Mojžišovej 17 Izrael vyráža do boja proti Amáléku. Počas toho, ako Jozua viedol svoju armádu v boji, Mojžiš sedel na kopci s rukami vystretými vo vzduchu. Biblia hovorí: „Kým mal Mojžiš zdvihnuté ruky, víťazil Izrael; len čo ruky spustil, víťazil Amalék“ (2. Mojžišova 17, 11). Je to fascinujúci príbeh, ale ako ho máme interpretovať? Zrejme sa zhodneme na tom, že tento verš nám nehovorí, aby sme sa išli posadiť na pahorok a vystrelili svoje ruky. Máme teda hľadať nejaký duchovný význam, ktorý je ukrytý pod povrchom? Je možné, že by sme mali vystierať svoje ruky a srdcia k Bohu, ak chceme poraziť svojich duchovných nepriateľov? Aj keď to môže byť pravda, nič nenaznačuje, že toto nám chcel Boh povedať cez túto pasáž.

Ak hľadáme bezprostredný význam tohto verša, môže to byť opis neobyčajného spôsobu, akým Boh použil Mojžiša, aby viedol Izraelitov v historickom boji proti Amáléku. Tento príbeh nám ponúka pohľad na Božiu moc a na jeho schopnosť zachrániť svoj ľud, ale tieto informácie nič nemenia na jasnom význame toho, čo Boh zaznamenal v 2. Mojžišovej 17. Možno to bude vyzeráť „duchovnejšie“, ak sa pokúsime nájsť hlbší zmysel tohto textu, ale čo môže byť duchovnejšie, než jednoducho zobrať Boha za slovo?

Biblia je fascinujúca kniha. Je komunikáciou Tvorcu vesmíru so svojim ľuďom. Boh napísal Bibliu prostredníctvom ľudského jazyka, slovami, ktorým rozumieme a ktoré denne používame. Rozhodol sa komunikovať prostredníctvom knihy a samozrejme disponuje schopnosťou komunikovať svoje posolstvo jasne.

Ak niekto tvrdí, že Božie slovo by sme nemali brať doslovne a že za zjavným významom slov v Písme by sme mali hľadať skryté významy, tým vlastne hovorí, že Boh používa ľudský jazyk inak ako my ľudia. Nič však nenaznačuje, že by to tak bolo. Naopak, keď Boh v Biblii prehovoril k ľuďom, oni mu rozumeli a konali na základe bez-

prostredného významu jeho slov. Keď Boh povedal Izraelitom, aby postavili svätostánok, tí nepredviedli akýsi mystický tanec ako duchovnú interpretáciu jeho slov. Miesto toho zobrali jeho slová doslovne a postavili svätostánok presne podľa Božích slov. Náš prístup k Písmu by mal byť rovnaký.

3. *Vlastnými slovami vysvetlite, prečo je dôležité hľadať bezprostredný zmysel jednotlivých pasáží miesto toho, aby sme hľadali ich „hlbší význam“?*

4. *Zameriavate sa pri svojom štúdiu Biblie na hľadanie bezprostredného významu každej pasáže? Prečo, alebo prečo nie?*

Berte Bibliu doslovne

Istý starý výrok stojí za pripomenutie: ak doslovný zmysel dáva zmysel, nehľadajte iný zmysel. Potrebujeme pritom byť opatrní, pretože stále zostáva na nás, aby sme určili, kedy doslovný zmysel naozaj dáva zmysel. Pointa je však dôležitá: mali by sme hľadať jasný zmysel slov v Písme. Keď preskúmame jednotlivé slová, verš, kapitolu a knihu, mali by sme umožniť kontextu, aby nám naznačil, či môžeme daný verš zobrať ako doslovný výrok, rečnícku otázku, básnický obraz a pod.

Prijatí Bibliu ako doslovnú pravdu neznamena, že budeme každú pasáž vykladať úplne doslova. Pri čítaní Biblie narazíme na mnohé miesta, kde autor použil metafory, podobenstvá, poéziu, prorocktva a iné literárne prostriedky. Napríklad keď Ježiš povedal: „Ja som dvere“ (Ján 10, 9), použil metaforu. Chápeme, že o sebe netvrdil, že je vyrobený z dreva a pripevnený na zárubňu. Ježiš tu komunikoval doslovnú pravdu, ale pritom použil básnický obraz.

Všimnite si, že sa neuchyľujeme k žiadnej zvláštnej duchovnej či alegorickej interpretácii. Riadime sa bežným používaním ľudského jazyka, ktorý umožňuje využívať metafory, obrazy a iné stylistické prostriedky. Preto keď povieme, že by sme mali brať Bibliu doslovne, musíme rozumieť tomu, čo vlastne hovoríme. Znamená to, že si všimame bezprostredný význam jednotlivých pasáží a keď kontext naznačuje, že autor použil rečnícku figúru alebo nejaký druh básnického alebo prorockého obrazu, potom sa budeme riadiť bežnými pravidlami ľudského jazyka a interpretujeme na základe nich.

Aby sme si rozumeli: toto nie je vždy jednoduchá úloha. Dobrou ilustráciou je fakt, že sa vytvorili celé tábory založené na rôznych výkladoch toho, ktoré časti Zjavenia Jána by mali byť brané doslovne a ktoré obrazne. Často sa nezhodneme na tom, ktoré konkrétne pasáže hovoria doslovne a ktoré používajú básnické obrazy. Preto počas diskusií o Biblii k sebe musíme prechovávať milosť.

Diskusia a skúmanie sú potrebné – dokonca to prináša Bohu slávu, keď spolu pokorne a trpezlivo skúmame Bibliu. Pointa je, aby ste hľadali bezprostredný význam Božích slov a urobili ste to, čo vám Boh hovorí.

5. *Máte tendenciu interpretovať Bibliu alegoricky alebo obrazne? Ak áno, prečo máte podľa vás tieto sklony?*

Skúmajte gramatický kontext

Ako sme videli, na napísanie Biblie Boh použil ľudský jazyk. Viedol ľudských autorov, aby použili ľudské slová a ľudskú gramatiku pri zaznamenávaní jeho právd. Preto by sme si túto gramatiku mali všímať. To neznamená, že ak si chcete čítať Bibliu, musíte byť expert na gramatiku (aj keď Boh dáva cirkvi aj takýchto ľudí, aby viedli nás ostatných), ale mali by ste si pozorne všímať, ako sa používajú slová v Biblii.

Biblickí autori často venovali veľkú pozornosť gramatike. Napríklad poukázanim na použitie podstatného mena v singulári (namiesto plurálu) v 1. Mojžišovej 12 Pavol obracia pozornosť na dôležitý teologický bod:

„Prísľuby boli dané Abrahámovi a jeho potomkovi. Nehovorí: a potomkom, akoby šlo o mnohých, ale o jedného: *a tvojmu potomkovi*, a ním je Kristus.“
(Galaťanom 3, 16)

To neznamená, že keď budeme skúmať gramatiku, vždy nájdeme nejaké interpretačné perly. Avšak keď narazíme na ťažkú pasáž, nasledujúce otázky nám môžu pomôcť:

- Kto je činiteľom deja? (nájdite subjekt deja)
- Akú činnosť prevádza činiteľ deja? (nájdite slovesá)
- Ako sa opisuje tento činiteľ a činnosť? (nájdite prídavné mená a príslovky)
- Na základe koho alebo čoho sa odohráva táto činnosť alebo dej? (nájdite priamy a nepriamy predmet deja)

Väčšinou robíme túto analýzu automaticky, bez toho, aby sme si to uvedomovali. (Práve ste to urobili s predchádzajúcou vetou a teraz to robíte znova.) Ale keď natrafíte na náročnejšiu pasáž, pokúste sa ju rozobrať a preskúmať, čo sa naozaj deje v jednotlivých vetách. Božie slová stoja za hlbšie štúdium!

Skúmajte historický kontext

Historické pozadie pasáže často pomáha vysvetľovať, čo daná pasáž znamená. Niekedy na to potrebujeme vonkajšie zdroje ako študijnú Bibliu, biblický slovník alebo komentár. Ale často nájdeme historické informácie priamo v Biblii. Napríklad veľkú časť Starej zmluvy tvoria podrobné historické opisy. A aj mnohé novozmluvné knihy nám podávajú historické fakty – hlavne evanjeliá a Skutky apoštolov.

Vezmime si jeden príklad toho, ako nám historické pozadie pomáha pochopiť Bibliu. Keď vojdete do nejakého kresťanského kníhkupectva, iste v ňom nájdete dekoratívne drobnosti s veršom z Jeremiáša 29, 11: „Ja poznám svoje zámery, ktoré mám s vami — znie výrok Hospodina —, sú to zámery pokoja, a nie nešťastia; dám vám budúcnosť a nádej.“ Ľudia tento verš milujú, pretože si ho vykladajú tak, že nás Boh ochráni pred zlom a požehná nás. Ale naozaj toto sa nám Jeremiáš snažil komunikovať?

Ak sa pozrieme na historický kontext, zistíme, že Jeremiáš písal pre židovských exulantov v Babylone. Boh ich potrestal tým, že tam boli odvečení do zajatia za ich nevernosť Bohu. Jeremiáš im oznámil, že v zajatí budú sedemdesiat rokov, a preto by sa tam mali riadne usadiť a snažiť sa byť požehnaním pre Babylon. A potom prichádza Jeremiáš 29, 11. Boh v tomto verši zaslubuje, že má pre svoj ľud plán a že ho navráti do Izraela po tom, čo sa ich čas vo vyhnanstve ukončí.

Historický kontext teda odhaľuje, že Jeremiáš 29, 11 nie je akési všeobecné zaslúbenie od Boha, že sa nikomu z nás dnes nič nestane. Mali by sme sa poučiť z Božej starostlivosti o Izrael uprostred ich vyhnanstva a trestu. Možno si dokonca všimneme aj Boží súcit v tomto príbehu a môžeme veriť, že tento istý súcitný Boh sa o nás dnes postará. Ale nevykladali by sme Písmo správne, keby sme jednoducho predpokladali, že tieto isté slová sa môžu priamo aplikovať v každej životnej situácii ako zaslúbenie prosperity. Historický kontext nie vždy ovplyvňuje význam pasáže, ale stále by sme mali mať na pamäti, koho biblickí autori oslovovali a prečo.

6. *Svojimi vlastnými slovami vysvetlite, prečo je dôležité, aby sme si všimli gramatický a historický kontext. Ako by mali tieto poznatky ovplyvňovať vaše štúdium Biblie?*

Zbavte sa svojej „bagáže“

Aj keď je sledovanie kontextu čítaných pasáží veľmi dôležité, väčšie nebezpečenstvo pri výklade Biblie pochádza z našej vlastnej „bagáže“. Napríklad mnohí si myslíme, že Ježiš bol modrooký blondavý belošký kapitalista, ktorého srdce horelo za bielu, modrú a červenú. To však jednoducho nie je pravda. Často predpokladáme, že Boh chce, aby sme boli šťastní, zdraví a naplnení, pretože toto posolstvo počujeme z každej strany. Ale opäť to nie je pravda. Čítajte Bibliu pozorne a uvidíte, že Boh to nemusí pre nás nevyhnutne chcieť, aspoň nie tak, ako si to definuje a predstavuje naša kultúra.

Naše životné skúsenosti môžu skresľovať naše čítanie Biblie. Tí, ktorých opustil alebo zneužíval otec, môžu zápasiť s chápaním toho, čo Biblia hovorí o našom milujúcom nebeskom Otcovi. Tí, ktorí vyrastali s povolnými rodičmi bez jasných pravidiel, budú ťažko chápať moc a zvrchovanosť Boha. Naše skúsenosti majú veľký vplyv na naše túžby, ktoré následne ovplyvňujú náš výklad Biblie.

Keď čítame Bibliu, musíme urobiť všetko preto, aby sme sa vyhli svojim vlastným domnienkam o tom, čo Biblia hovorí. Musíme ju nechať hovoriť za seba. Naš pohľad skresľujú väzby a predpoklady našej kultúry. Obrovský vplyv na nás majú i naše životné skúsenosti. Ak sa však budeme zbavovať našej „bagáže“ a budeme prosieť Boha, aby k nám priamo hovoril cez svoje slovo, Božie pravdy začnú premieňať našu myseľ a skutky a my budeme čoraz viac rozumieť Božej myšli.

7. *Aký vplyv by malo na vaše štúdium to, keby ste si viac uvedomovali svoju vlastnú „bagáž“ a keby ste sa ochotnejšie zbavovali týchto domnienok v záujme jasnejšieho chápania Božích právd?*

Poznámka o aplikácii

Nezabudnite na to, čo ste čítali v tejto kapitole. Presný výklad Biblie nie je posledným krokom. Cieľom čítania a výkladu Biblie je poslušnosť a spoločenstvo s Bohom. Aj keby sme dokonale interpretovali Bibliu, ale nedokážeme žiť v súlade s tým, čo čítame, klameme samých seba (Jakub 1, 22). Boh nám dal Bibliu ako vzácny dar, aby nás jej pravdy mohli premieňať, aby sme boli čoraz podobnejší jemu a aby naša láska k nemu stále rástla.

8. *Ako by ste mali na základe toho, o čom ste rozmýšľali v tejto kapitole, zmeniť svoj prístup k čítaniu a štúdiu Biblie?*

Pozrite si video k tejto kapitole na multiplymovement.com.